

redt, når lovforslaget træder i kraft. Når man starter i sit grundforløb, får man vejledning, og når man er nået til slutningen af grundforløbet, er der indlagt en ny mulighed, hvor man i op til 10 uger kan forøge sine kompetencer, hvis man ikke blev snedker, men tømrer, eller hvis man ikke blev møbelsnedker, men snedker, osv.

Kl. 21.25

Så har man sagt fra skolerne, at det kræver længere tid at finde praktikpladser til de unge af en anden etnisk baggrund. Man vil gerne undgå særbehandling eller særordninger, men vi har skabt længere tid med lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I fru Marianne Jelveds ordførertale kom til at lyde lidt, som om det, at man ikke skal betale ATP og SP, går nogenlunde lige op med forskellen mellem det ene og det andet. Men jeg vil blot slå fast, at der er altså en forskel, så der ikke er nogen misforståelser.

Så vil jeg gerne spørge: Hvad er ideen bag at lave en lovgivning, der fuldstændig klokkeklart signalerer, at nogle er mere værd end andre?

Altså at de, der tager deres uddannelse i en virksomhed, er mere værd, end dem, der tager deres uddannelse i skolepraktik? Hvad er det, forligspartierne ønsker at opnå ved at sende det signal ud i æteren? Uanset hvad intentionerne er, kunne jeg godt frygte, at i hvert fald nogle ville opfatte det sådan: De, der kommer fra skolepraktik, er ikke lige så god arbejdskraft at ansætte efterfølgende som de andre.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det, jeg spurgte fru Marianne Jelved om, og som jeg gerne vil have et svar på, var: I forbindelse med »Flere i arbejde« var det sådan, at det var De Radikales krav, at hvis der var besparelser i at lægge ordningerne om, var det helt klart, at pengene skulle bruges til skattelettelser. Det fik De Radikale alle andre partier end Socialdemokratiet med på.

Jeg ved godt, at den radikale ordfører, hr. Anders Samuelsen, har hævdet over for regeringen, at man er blevet snydt, fordi de penge, som rent faktisk blev i overskud, ikke er blevet brugt. Det er måske derfor, man ikke har fremsat det samme krav her, men jeg synes, det ville være interessant at vide. Vi har jo hørt, at det passer meget godt med, at Dansk Folkeparti vil give penge til de ældre osv., så det ville være rart at få be-

kræftet, at man ikke bare forhandler ud i det blå, og at pengene går andre steder hen end tilsigtet.

Så er jeg glad for, at fru Marianne Jelved bekræfter, at det, der er årsagen til, at det ikke lykkes for regeringen at komme igennem med SU til alle uddannelser, er det, som lå i »Flere i arbejde«, nemlig at vi slog ring omkring produktionsskoleydelsen og lavede det ydelsesniveau, vi gjorde.

Vi kan vel være fuldstændig enige om, at det ikke er et succeskriterium bare at oprette så mange skp-pladser som overhovedet muligt. Men det, der er problemet, er jo, hvad man gør med resten, hvis forslaget ikke virker. Hvis det ikke giver de tilstrækkelige pladser, hvor er så garantien for, at de unge kan få en uddannelse?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg ved ikke, om formanden skal hjem, siden der skal fire på ad gangen, men o.k., det skal jeg jo ikke blande mig i.

Det korte af det lange er jo, at man afskaffer garantien for at kunne gennemføre en uddannelse i erhvervsuddannelsessystemet. I dag har vi 7.400 unge i skolepraktik, og over 12.000 venter på at komme i praktik, men man nedsætter antallet til 1.200, hvoraf de 400 nok vil blive forbeholdt de steder, hvor man mister uddannelsespladser. Det vil sige, at der er 800, der skal fordeles landet over, og heraf udgør eksempelvis det merkantile område ca. 40 pct. Altså skal 340-350 fordeles over hele landet.

Hvordan vil fru Marianne Jelved sikre, at den smule skolepraktik, der bliver tilbage, ikke bliver et spørgsmål om, hvorvidt man overhovedet kan finde en praktikplads? De få unge i Hjørring, bare for at tage et helt tilfældigt valg, der kan få en skolepraktikplads, skal rejse meget, meget langt for overhovedet at finde en plads, for de kan kun findes ganske få steder i landet.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Den 24. oktober er fru Marianne Jelved citeret i Politiken for en udtalelse om de tosprogede elever, og hun siger følgende:

»Jeg er opmærksom på, at det kræver en større indsats og længere tid at skaffe læreplads til dem, desværre. Det er vi også nødt til at finde et svar på, men vi kan ikke indrette systemet, så tosprogede elever skal i praktik.«

Nøjagtig det samme svar hører jeg nu, og jeg er helt enig. Man kan selvfølgelig ikke indrette